

2. søndag i advent.

Lad os bede

Jesus Kristus,

du Menneskesøn og kvist fra Isajas stub.

Alle steder du kommer,

vokser forventningen til din dom og nåde.

Vi beder dig:

Gør os lydhøre for andet end os selv.

Løft vores hoveder, når jorden skælver,

havet bruser, huse styrter sammen og træer falder.

Vi venter på, at du kommer,

du som er fra evighed til evighed.

Amen

Advent betyder komme.

Advent signalerer, at noget er i vente.

Vi venter på jul, på Jesu fødsel.

☩

I en af julens salmer *En rose så jeg skyde* formuleres det, vi venter på, med ordene om at "en rose spired' frem midt i den kolde vinter om nat ved Betlehem"(DDS 117,v1).

☩

Hos profeten Esajas finder vi et andet billede, men et billede af samme art, hentet fra naturen. Det er profeten Esajas' ord om, at der skal skyde en kvist af Isajas stub.

Stubben er bunden af det fældede træ. Træet er fældet, men roden står der endnu, og tænk sig af denne stub, skal der vokse en lille grøn kvist frem.

Et skud skal gro frem af den rod, som ellers står der så pauver tilbage og formulder.

Stubben, der skyder en grøn kvist, tegner således et grønt håb frem. Håb på trods af livets vilkår. Håb på trods af det, vi ved skal ske, her hvor alting har sin tid.

Ligger der mere i håbet end dette for profeten Esajas, andet end, at det skal grønnes?

Ja, for ham er det spirende håb en forhåbning om fred, Guds fred, og retfærdighed, Guds retfærdighed, på trods af al den uret og ondskab, som her finder sted.

Så hav øje for stubben af hvilken, der skal skyde en kvist.

α

Dertil kommer så det figentræ, som Jesus nævner i sine hårde domsord i dag. På en særegen måde finder jeg egentlig også at dette blomstrende figentræ træder frem som et håb for os.

Jesus taler i evangeliet i dag om den kommende dom og verdens undergang. Han maler store og dramatiske syner op, som jeg egentlig let kan forbinde med vores egen tid dystopier forårsaget af alt, det vi kan frygte i tiden: epidemier, klimaudfordringer og menneskets ødelæggende egoisme og griskhed.

Men ved netop at tale træernes blomstring, og specifikt figentræets blomstring, frem midt i dommen, så bringer han dermed grønhed og lys selv med ind i den forgængelige verden, vi deler.

Jesus knytter dommens komme sammen med sommerens nærhed og træernes blomstring. Ligesom vi ved, at når træerne springer ud, så nærmer sommeren sig, sådan skal vi også vide, siger Jesus, at der en dom og forløsning på vej. Når vi ser tegn i sol og måned, så skal menneskesønnen komme.

Den truende dom og det, at denne klode og alt på denne jord har sin tid, må ikke få os til at stirre os blinde på det, vi frygter, dystopien og truslen.

Vi skal være agtpågivende og opmærksomme i livet, men vi skal huske på træernes blomstring, på figentræets blomstring og huske, at Guds dom bringer sommer, ja spreder mørket her. At i Gud bryder lyset altid frem midt i den mørke vinter.

I Jesu navn det ske!